

מ"ת 17227/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 17227-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
נגד

מדינת ישראל באמצעות מפלג תביעות פלילי-ת"א

המשיב:
פלוני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עידית קן ציפור

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים, בעבירות אלימות כנגד בת זוגו; תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

האישום הראשון מתאר, ביום 11.6.21 בשעה שאינה ידועה למשיבה ובעקבות רצונה של המתלוננת להתגרש מהמשיב, תקף אותה בכך שמשך בשערות ראשה והטיח אותה על קרש המיטה. תוצאת התקיפה המתוארת הייתה המטומה מאחורי אזנה ובראשה, בסמוך לרכה.

האישום השני מייחס למשיב, שאיים על המתלוננת, במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה, ובין היתר, באומרו: " **אני ארצח אותך, אני אדקור אותך עם תהייה עם משהו אחר, אני אשים מסכה רעול פנים ואבוא ודקור את אמא שלך ואותך אני אמרר לך את החיים**".

עם כתב האישום הוגשה בקשת מעצר של המשיב עד תום ההליכים כנגדו, זאת נוכח מסוכנות סטטוטורית, אופי העבירות המיוחסות לו, עברו והחשש הכבד של המתלוננת ממנו.

ביום טענה ההגנה להיעדר ראיות לכאורה, אולם קודם לכן, הפנתה לעברו הפלילי של המשיב אשר כולל הרשעות מתחום המרמה כשהרשעתו האחרונה אמנם משנת 2014, אולם בגין התנהגות פלילית משנת 2011 ולמעשה הוא נעדר הרשעות ועבר רלוונטי באלימות בכלל וכלפי המתלוננת בפרט.

מבקשת שלא לקבל את תלונת המתלוננת לגבי גניבות כסף מחשבונה, שכן מדובר בחשבון שהינו על שמה, אך גם למשיב חלק בו, באופן שמפקיד לחשבון זה ועל בסיס קבוע אחת לחודש סכום של 5,000 ₪.

מפנה לסתירות משמעותיות בהודעות המתלוננת ובפרטים משמעותיים, שיש בהם כדי להצביע, כבר כעת, על חוסר אמינות קשה והיעדר יכולת לקבוע קיומן של ראיות לכאורה לאורן, נוכח גרסתה המתכרסמת מעת לעת. כך למשל בנוגע לאירוע שבו, על פי תלונתה הראשונה מיום 30.7.21, נכנס המשיב מהחלון והחל לחנוק אותה, זאת בניגוד לעדותה מיום 2.8.21, שם ציינה שמעולם לא אמרה זאת, מכיוון שאירוע כזה לא היה, שאמנם נכנס מהחלון והיא נבהלה, אך לא תקף אותה באותו המועד.

בנוגע ל**אישום הראשון**, ולעניין העבירה של גרימת חבלה של ממש, ההגנה מפנה לתמונות מתיק החקירה המתעדות את החבלות; מאחורי האוזן ועל מצחה של המתלוננת, ובמקביל מפנה לעדותו של מעסיקה - ט"ט מיום 31.7.21, שמעיד שראה חבלות אחרות מאלו - "**עין מנופחת וכחולה וסימנים על הצוואר**", כאשר המתלוננת מתרצת אי הקבלה זו באופן שכנראה "התבלבל" בין העין לאוזן.

עוד מפנה לעדותה האחרונה של המתלוננת (מיום 2.8.21), בה היא מתארת את האירוע שאירע באחת הפעמים שבהן הזמינה משטרה, ואשר בסופו לא הוגשה תלונה, מכיוון שהאירוע הסתיים בוויכוח מילולי בלבד, וכשנשאלת מדוע ציינה שם שהיו איומים כלפיה, היא עונה שהחליטה לזמן נידת לעזרה כי וויכוח מעין זה עלול לגרור לאלימות פיזית.

לגבי **האישום השני**, טוענת כי גרסת המשיב שלא היו דברים מעולם, כאשר היחסים של השניים שאינם טובים מתאפיינים במריבות קולניות, גם של המתלוננת והיא אינה חוששת ממנו.

לטעמה ומכיוון שמדובר בראיות שהינן גרסת מול גרסה, הרי שאותן סתירות ממשיות בעדותה של המתלוננת צריכות להיזקק לחובתה ולזכותו של המשיב, כך שיש לשקול כבר כעת שחרורו של המשיב.

המבקשת טוענת כי טענותיה של ההגנה אינן במקומן, שכן כל כולן נסובות סביב מהימנות המתלוננת ועל כן יש להעלותן במסגרת ההליך העיקרי. בנוסף איננה מסכימה כי מדובר בגרסה מול גרסה ומצביעה על ראיות בדמות עדויות נוספות של עדים נוספים שנכחו ראו ואף הבחינו בהתנהגותו של המשיב כלפי המתלוננת.

מפנה גם להודעות המשיב עצמו בהן קושר עצמו לאירועים ועל אף שקיים שוני בגרסת המתלוננת מדובר בגרסה שבאה לטובת המשיב ובכל עדיין ישנם עוגנים משמעותיים שהיא חוזרת עליהם לאורך כל הודעותיה המחוזקות בראיות נוספות.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי די בראיות שהונחו בפניי על מנת למלא אחר דרישת דיות הראיות לשלב הזה ולפיכך קיימות ראיות לכאורה לשני האישומים גם יחד.

לגבי האישום הראשון והחמור בין השניים, על פי דו"ח הפעולה של השוטר גאנץ חמיד (מסומן יח'), עת הגיע למקום לאחר שמודיע התקשר לבקש את עזרת המשטרה ומסר שיש אלימות בין בני הזוג ויש חשש לפגיעה בילדים - כאשר הגיע לכתובת, כבר בכניסה לבניין נפגש עם המשיב, וש"נ **נדף ממנו ריח של אלכוהול**", שוחח עם המודיע שהיה עם המתלוננת מחוץ לדירה, כאשר המתלוננת כבר באותו מעמד הדגישה כי היא פוחדת מהמשיב.

בנוסף עולה מהדוח הגרסה הראשונית של המתלוננת; שהמשיב תקף אותה בעבר ואיים עליה שאם תהיה עם גבר אחר ירצח אותה וכן גרסה של המודיע - ט"ט- המעסיק של המתלוננת, שבעבר ראה על פניה של המתלוננת סימן כחול מתחת לעין.

מעדותה של המתלוננת, מיום 30.7.21 בשעה 02:34, מתוארים מספר אירועים, שלא כולם מצויים עלי כתב האישום, אך עולה באופן ברור, שלמשיב בעיית התמכרות קשה לסמים קשה אשר בעטייה מבזבז כספים רבים ונוטל כספים מחשבונה של המתלוננת ללא רשותה, בצד כך אף שהמשיב שותה לשכרה, וכשהוא במצב שכזה, נהפך לאלים ועל רקע כך המריבות בין השניים ואירועי האלימות שלו כלפי המתלוננת ועל פי לשונה - **"גונב ממני מלא כספים לסמים.. יש לו מחלת סמים"** (ש'24-25).

באותה עדות מתארת את שמיוחס לו באישום הראשון, (שורה 4-5): **"לפני איזה חודש משהו כזה, הוא דחף אותי למיטה ונתן לי מכות לראש וזה היה לאחר שאמרתי לו שאני הולכת להתגרש ממנו ואני לא רוצה אותו, היו לי סימנים באוזן ובראש, אבל בגלל שאני פחדתי שהוא יעשה לי משהו אני לא הגשתי תלונה"**, ואף הוסיפה ואמרה המקרים שתיארה הם מיני רבים ואלו מהאחרונים שאירעו. כמו כן מספרת שהמשיב תקף אותה לעיני בתה.

בהודעתה מיום 1.8.21 (מסומנת 7), חוזרת על תיאור זה ומדגישה את הרקע לאירוע, שהמשיב מכור לסמים ומתוך כך מחפש כסף וגונב ממנה וכשהודיעה לו על כוונתו להתגרש ממנו אמר: **"מי יתגרש מה יתגרש"**, תפס אותה בשיער והטיח אותה על קרש המיטה, אז בתה התעוררה וצעקה לעברו שלא יכה את אמה (עמ' 1).

עדות נוספת לאירוע זה מפיו של מעסיקה של המתלוננת, ט"ט, (מסומנת 4), שמתאר כדלקמן: **"לפני שלושה שבועות היא הגיעה עם עין נפוחה וכחולה וסימנים על הצוואר.. היא סיפרה שהחליקה בחדר שינה .. אחרי שבועיים שהיא הודיעה לו על רצונה להתגרש ובעקבות הכספים שבזבז. לא האמנתי לה ושידלתי אותה לספר לי את האמת והיא סיפרה שהוא נכנס לבית ועשה את זה "** (ש' 3).

נכון הוא שסימן החבלה לא נראה בעין אלא בחלקים אחרים בגופה (בפנים ובראש), אלא שהחשיבות באירוע זה הוא לעניין האמירות שאמרה המתלוננת לעד בסמוך לאירוע האלים, העובדה שהמקור של הסימנים הם מאלימות של המשיב כלפיה, הזמן ומיקום האירוע (בחדר השינה).

עוד מבהיר העד שהמתלוננת התלוננה באוזניו שהמשיב מבזבז את כספה, זאת לאחר שהמשיב על דעת עצמו התקשר לעד וביקש בשמה הלוואה על סך של 20,000 ₪, שכמובן לא רצתה בכך ולא הסכימה לקבלה.

להודעות אלו מתווספת עדות הקטינה, ש.א., בתה של המתלוננת, מנישואיה הראשונים (מסומנת 5) ומתארת את שכתוב באישום הראשון ומהווה חיזוק משמעותי לעדות המתלוננת ואומרת: **"הקשר שלהם מאוד לא טוב. באיזה יום שישי אחד אני התעוררתי בצעקות וראיתי שהוא דוחף את אמא שלי למיטה והיה לה מאחורי האוזן מכה שצילמתי לה. זה לא הפעם הראשונה שהוא עושה את זה. זה קרה עוד הרבה פעמים. הוא כל הזמן הם רבים והוא מקלל אותה בכלל שהיא לא נותנת לו כסף"** ועוד מספרת **"וראיתי את אמא שלי בוכה ובהיסטריה.. ראיתי שכל האוזן שלה מאחורה היה לה כזה בלוטה וכחולים בידיים"** (ש' 39 - 43).

עוד מעדותה עולה תיאור הנסיבות של האירוע בגינו הוזעקה המשטרה לעזרתם, שהמשיב חזר באותו ערב ונראה **"ממש אחרת"**, והסביר שאיבד את הכסף, שהחזיק בחזקה את ידה לאחר שזו לא אפשרה לו להתקרב לתיק המתלוננת וליקח ממנו כסף ולאחר מכן התקשרה למתלוננת וגוללה בבכי את שאירע. לשיחה זו חיזוקים משני עדים נוספים- הודעת מעסיקה, ט"ט, (מסומן 4), והודעת עובדת נוספת, מעיין שם טוב (מסומנת 6), אשר היו בקרבתה ושמעו את הנאמר.

בהודעתה של עובדת במשרדה של המתלוננת -מעיין שם טוב, (מסומנת 6): **"כשאני הייתי בחו"ל זה היה ב-13.6.21 (יומיים עובר לקרות האירוע המתואר), טל התקשר אליי ואמר שליאת הגיעה לעבודה עם פנס בעין וחבלות על הגוף. ואז כשחזרתי ליאת סיפרה שהם התווכחו והוא דחף אותה על המיטה ואז היא נתקעה במשהו וקיבלה מכה. היא סיפרה לי על עוד מקרים בדיעבד"** (ש' 16 - 17).

לעדויות אלו מצורף תיעוד חזותי של סימני החבלה, בדמות תמונות שצילמה הקטינה, בתה של המתלוננת (מסומנות כג'), המטומה על העורף, מאחורי האוזן, ועוד אחת על ראשה (מצח- רכה שמאלית) של המתלוננת.

לעניין האישום השני, בו המשיב איים על המתלוננת, מפנה לדוח הפעולה יח', של גאנם חמיד אשר מתעד את דברי המתלוננת גם לגבי אלימות פיזית אך גם לגבי האיומים כלפיה, כשאומר לה **"אם יראה אותה עם גבר אחר ירצח אותה"**.

בהודעתה מיום 30.7.21 מוסרת עדותה בנוגע לכך בש' 3: **"מזה חודשים אני סובלת ממנו, אני מקבלת איומים כמו אני ארצח אותך, אני אדקור אותך עם תהיה עם מישהו אחר, אני אשים מסכת רעול פנים ואני יבוא ואדקור את אמא שלך, אני אמרמר לך את החיים"** (טעויות במקור).

בהמשך עדות זו מדגישה, שהמשיב "מאיים תמיד" (ש' 20).

דברים אלו עולים כבר בהודעתה הראשונה של המתלוננת וכך מאלו שלאחריה, לצד הפחד והחשש שהיא מתארת ואף מספרת לחוקר בעדותה מיום 1.8.21, (מסומנת 7): **"אני מפחדת ממנו אני בחרדה כי כל הזמן אני מסתכלת אם יש משהו חדש בתיק לראות אם שחררו אותו או לו. אני יודעת שאם הוא ישתחרר הוא יעשה לי משהו, הוא לא ישאר חייב. אני אתחיל להסתובב עם גז מדמיע.."** (ש' 40).

עוד ולעניין אישום זה, וכעולה מעדותה של הקטינה, ש.א. שם מספרת על איומים שעומם מתמודדת המתלוננת, אמה, ואף מתארת אחת הפעמים (בשורה 50 ואילך): **"הוא הרבה מאיים עליה, שהוא יהרוג אותה אם תעזוב אותו.."** ובשורה 59: **"אמא חזרה מהעבודה והיה ויכוח והוא פשוט אמר שהוא ירצח אותה אם היא תעזוב אותו."**

המשיב כופר במיוחס לו, תולה את תזמון התלונה בכך שלמתלוננת, כנראה **"יש מישהו אחר"** ושמעולם לא הרים ידו עליה ולא איים לעברה, ועדיין מחקירתו (מסומנת 3), עולה שמתאר באופן דומה את יום הגעת המשטרה למקום, כך לגבי השימוש בסם בסמוך: **"אתמול הייתי באיזה אירוע אז נתנו לי שכטה סיגריה סתם לא משהו...הסיגריה שאני אמרתי לך זה היה קריסטל"** (ש' 19 - 21). עוד מתאר שהרים את ידו על בתה הקטינה "כאילו זוזי" ולא עשה לה דבר (ש' 35).

יש לתמוה על כך, שכאשר לא ענתה לו להתקשרויותיו, התמיד בכך ואף התקשר מהטלפון הנייד של הקטינה ואך ירד למטה, על מנת להמתין לבואה של המתלוננת (ש' 33).

אינני מתעלמת מחוסר ההתאמה באירוע שבו, לכל הדעות הגיע המשיב כשהוא שתוי/מסומם ונכנס דרך חלון הבית משהמתלוננת לא נעתרה לבקשתו להיכנס לדירה במצבו (שכן לעניין זה כולם כולל המשיב מתארים תיאור דומה), אלא שבעדות הראשונה מתארת המתלוננת שהמשיב חנק אותה ומיד לאחר מכן בהודעתה השנייה נמנעת מלומר זאת ובעדות נוספת כשמעומתת עם הסתירות אומרת באופן בטוח שלא כך היה. אלא שאירוע זה אינו מצוי בכתם האישום ולאישומים הנמצאים ישנן ראיות נוספות משמעותיות המחזקות את תלונת המתלוננת.

אינני מתעלמת גם מכך שהמתלוננת ביקשה את עזרת המשטרה מספר רב של פעמים, ובעניין זה ראה שלושה דוחות, מסומנים: **כו'**, של חכמי לירון מיום 29.8.19, **כז'**, של פינגר קארין מיום 26.12.20 ו**כה'**, של זפראני יעקב, מיום 12.3.21, המתארים שלושה אירועים שלא הבשילו כדי כתב אישום. אך, משלושתם עולה תמונה עגומה של מי שנקעה נפשה מהוויכוחים, מההתנהגות האלימה ואף האיומים של המשיב כלפיה, חלקם גוללה בעדותה וחלקם מסרה כי על אף שהייתה התנהגות אלימה, בקשה את עזרת המשטרה בהרחקת המשיב בלבד.

לעניין "גניבת הכספים מחשבונה", איני צריכה לקבוע האם כך הדבר אם לאו, שכן עניין זה אינו מיוחס למשיב (וגם לא היה יכול להיות על שום היותם בני זוג והיעדר היכולת להעיד בנקודה זו האחד נגד השני), ועדיין גם כאן ניתן לראות שגרסת המשיב שקרית כמי שלא מפקיד סכומים על בסיס קבוע לחשבונה של המתלוננת אך נוטל כספים לצורך מימון

התמכרותו.

לפיכך, ומכל המפורט, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה וברף הנדרש לשלב לכלל האישומים המיוחסים למשיב בכתב האישום ולא מצאתי שקיימת חולשה כלשהי.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"א, 17 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.